

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Febr. 1883, kl. 7 e. m.

*Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till
9 § i förordningen den 17 Maj 1872, angående ändring
i vissa fall af gällande bestämmelser om häradsting.*

Förordningen den 17 Maj 1872, angående ändring i vissa fall af gällande bestämmelser om häradsting, stadgar uti sin 9 §:

»I allt hvad till rättegången hörer skall om tingslag gälla hvad genom lag eller författningar angående härad stadgadt är.

Varda två eller flera tingslag af Konungen förenade till ett, skola likväl, derest icke Konungen annorledes förordnar, nämndemän väljas till enahanda antal som tillförene i hvart och ett af dessa tingslag, och fördela häradshöfdingen efter samråd med nämnden tjenstgöringen dem emellan.»

Uti en inom Andra Kammaren afgifven och till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 74, föreslår Herr *C. Carlson*, med förnyande af ett af honom vid sistlidne riksdag framlagdt förslag, »att Riksdagen måtte för sin del besluta följande:

Tillägg till 9 § af Kongl. förordningen den 17 Maj 1872 om ändring i vissa fall af gällande bestämmelser om häradsting:

Sådan förening, som i denna paragraf omförmäles, må ej ega rum, derest ej frågan derom vid sammanträde af dertill behörigen kallade tingshusbyggnadsskyldige inför häradsrätterna inom domsaga, der förening ifrågasättes, bifalles af minst två tredjedelar af vid sammanträdet representerade tingshusbyggnadsskyldige hemman.»

Öfver förslaget yttrade sig Utskottet vid sistlidne riksdag sålunda:

»Frågor om sammanslagning af flere härad till ett tingslag höra otvifvelaktigt till dem, uti hvilka Konungen, enligt 89 § Regeringsformen, eger ensam besluta. I sådana frågor hafva vederbörande häradsbor alltid hitintills lemnats tillfälle att sig yttra och på deras yttrande fästats förtjent afseende. Då någon anledning icke förefinnes, att hädanefter någon annan praxis skulle göra sig gällande, får Utskottet vördsamt hemställa, att motionen icke måtte vinna Riksdagens bifall.»

Detta Utskottets utlåtande blef i båda Kamrarne godkändt utan omröstning.

Motionären förnyar nu sitt förslag under påstående, att i förekommande frågor om tingslags sammansläende icke, såsom Utskottet anfört, förtjent afseende fästes å menigheternas önskningsar, hvarigenom dessa skulle, mot sin vilja, blifva betungade med otillbörlig byggnadsskyldighet af tingshus. Med anledning af detta påstående vill Utskottet i fråga om ett af motionären anfördt fall af dylikt sammansläende, nemligen det af tingslagen i Upsala läns norra domsaga — utan att, mot 90 § Regeringsformen, närmare ingå i någon ompröfning af denna fråga — endast upplysa, att vid sammanträde af de tingshusbyggnadsskyldige i domsagan inför Konungens Befallningshafvande i länet, dervid af domsagans 22 kommuner 21 voro genom vederbörliga sockneombud representerade, 10 ombud uttalade sig *emot* det ifrågasatta sammansläendet och för den gamla ordningens bibehållande, 3 för domsagans indelande i endast 2 tingslag samt 8 för förslaget, hvari instämt innehafvarne af de större bruks- och jordegdomarne i domsagan, äfvensom den återstående socknen genom sitt ombud, så att innehafvare af $697 \frac{10927}{70560}$ mantal uttalat sig för förslaget och endast innehafvare af $483 \frac{833}{70560}$ mantal *emot* detsamma.

En snabbare rättskipning vid domstolarne å landet, än den hittills varande, är dessutom, enligt Utskottets tanke, en angelägenhet af den framstående vigt för rikets samtliga invånare, att det icke bör, på sätt en-

ligt motionärens förslag skulle blifva fallet, ankomma på en minoritet af tingshusbyggnadsskyldige att därför lägga hinder i vägen.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 13 Februari 1883.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservationer:

af Herrar *Anders Persson* och *Magnus Jonsson* mot vissa delar af den i utlåtandet begagnade motivering.
